

3. Minister Administracji Publicznej w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości może ustalić w drodze zarządzenia kategorie rzemieślników, którym będzie przysługiwało prawo nabycia mienia na warunkach ulgowych.“.

2) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Osoby, które przed dniem 9 maja 1947 r. pełniły służbę publiczną lub były zatrudnione na podstawie umowy o pracę na obszarze Ziem Odzyskanych lub b. Wolnego Miasta Gdańska, w przypadku kupna domu jedno- lub dwurodzinnego albo części budynku zawierającej jedno lub dwa mieszkania — mają ponadto prawo do ulgi w postaci odliczenia 1% ceny nabycia za każdy miesiąc nieprzerwanej pracy lub służby przed tym terminem, nie więcej jednak niż 15%.“.

3) W § 4 ust. 2 dodaje się na końcu zdanie: „Opuszczenie miejsca pracy na skutek przeniesienia służbowego lub z powodu stwierdzonego przez właściwy urząd zatrudnienia braku pracy w zawodzie kupującego nie powoduje utraty uprawnień do zniżki“.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Administracji Publicznej w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wołski*

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

145

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 10 marca 1950 r.

w sprawie przyznania XXIII Międzynarodowym Targom w Poznaniu ulg w zakresie ochrony wynalazków, wzorów i znaków towarowych.

Na podstawie art. 3 ust. 3, art. 90 ust. 3 i art. 182 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 39, poz. 384, z 1933 r. Nr 10, poz. 63, z 1945 r. Nr 58, poz. 334 oraz z 1948 r. Nr 24, poz. 164 i Nr 44, poz. 315) oraz § 3 pkt 4 lit. c) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 190) zarządza się, co następuje:

§ 1. Publikacja albo jawne stosowanie wynalazku lub wzoru, wystawionych na XXIII Międzynarodowych Targach w Poznaniu w czasie od dnia 29 kwietnia 1950 r. do dnia 14 maja 1950 r. włącznie, nie będzie przeszkodą do uzyskania patentu lub do zarejestrowania wzoru, jeżeli nastąpiły po wystawieniu, zgłoszenie zaś wynalazku lub wzoru w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej nastąpiło przed upływem sześciu miesięcy od daty wystawienia. Pod tymiż warunkami samo wystawienie wynalazku lub wzoru na wymienionych targach, ani inne zgłoszenie, dokonane w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej po

daty wystawienia, nie będzie przeszkodą do uzyskania patentu lub zarejestrowania wzoru.

§ 2. Zgłoszenie w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej znaku towarowego, umieszczonego przedtem na towarze, wystawionym na wymienionych targach, będzie korzystało z prawa pierwszeństwa od daty wystawienia, jeżeli zgłoszenie to nastąpiło przed upływem sześciu miesięcy od tej daty.

§ 3. Do zgłoszenia wynalazku lub wzoru, wniesionego do Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej z powołaniem się na ulgi, określone w rozporządzeniu niniejszym, powinno być dołączone zaświadczenie zarządu Targów, wymieniające przedmiot i datę wystawienia, do zgłoszenia zaś znaku towarowego — zaświadczenie stwierdzające, że dany znak umieszczony był na towarze, wystawionym na tych Targach, tudzież wymieniające osobę wystawcy, przedsiębiorstwo, rodzaj towaru oraz datę wystawienia.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. *E. Szyr*

146

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 17 marca 1950 r.

w sprawie zmiany przepisów prawa przemysłowego dotyczących egzaminu na czeladnika.

Na podstawie art. 157 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia niniejszego dotyczą egzaminów na czeladnika, składanych przez termina-

torów lub pomocników, którzy ukończyli 21 lat i nie mogą okazać świadectwa szkolnego z ukończenia publicznej średniej szkoły zawodowej (publicznej szkoły dokształcającej zawodowej) z powodu braku takiej szkoły w miejscowości, w której terminator odbywał naukę rzemiosła, lub z powodu niemożliwości uczęszczania do takiej szkoły.